

Ellen Poulsen: Som det allerede er nævnt, er det foreliggende lovforslag affødt af lovforslaget om hjemmesygepleje i alle kommuner, der i øjeblikket behandles i et udvalg. Ved første behandling af dette lovforslag var der nogen diskussion om det rent økonomiske, idet hjemmesygeplejen hviler på sygeplejeforeningerne, sygekasserne og kommunerne; og det er klart, at når kommunerne herefter skal have ansvaret for, at der hvert eneste sted er en sygeplejeordning, må såvel arbejdsgrundlaget som det økonomiske grundlag ligge i en fast ramme. Den højtærede indenrigsminister har i bemærkningerne til lovforslaget om hjemmesygepleje opstillet visse regler, og der var også dér tale om det økonomiske, idet man fandt det rimeligt, at medlemmer af statsanerkendte sygekasser betalte 2 kr.; for hjemmesygeplejeforeningernes vedkommende drejer det sig om andre takster, nemlig 16 kr. pr. husstand og 8 kr. for enlige. I det udvalg, der behandler lovforslaget om hjemmesygeplejen, er man endnu ikke kommet så vidt, at man kan behandle disse takster, idet man savner det foreliggende lovforslag, der fastsætter sygekassernes stilling til hele sagen.

Jeg er imidlertid meget glad for at høre, at det ærede medlem hr. Mørk vil foreslå, at det foreliggende lovforslag henvises til det udvalg, der arbejder med lovforslaget om hjemmesygeplejen, hvor det ganske naturligt hører hjemme, idet man må have alle forhold belyst med hensyn til det økonomiske, også spørgsmålet om, hvad hjemmesygeplejeforeningerne kan yde, inden man tager endeligt standpunkt til, om disse 2 kr. nu er det rigtige, eller om der vil blive et misforhold mellem hjemmesygeplejeforeningernes bidrag og sygekassernes. Jeg vil derfor være meget glad, hvis det foreliggende lovforslag bliver henvist til dette udvalg, og hvis vi dér snarest kan få en grundig behandling af hele sagen.

Clausen (Olufskjær): Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til, at det foreliggende lovforslag bliver behandlet i det udvalg, som er nedsat vedrørende forslag til lov om hjemmesygepleje, da de to lovforslag jo er så nært beslægtede, kan man sige, at man næsten ikke kan behandle det ene uden at røre ved det andet.

Jeg skal ellers ikke komme ind på nogen nærmere drøftelse af lovforslaget, men vil dog gerne sige, at det ikke i al almindelighed passer mig, at man vil tvangsindføre en ordning uden at spørge, om kommunernes økonomi kan bære den. Man kommer jo ud for i det daglige, når man arbejder med kommunernes økonomi, at der kan komme et punkt, hvor de må sige: nu kan vi ikke bære mere, befolkningen er spændt hårdt nok for i forvejen. Vi har eksempler på, at den såkaldte hjemmesygepleje koster over 10 kr. pr. indbygger, og det må i hvert fald være en forudsætning for vor tilslutning, at vi får en fornuftig opdeling af distrikterne for den nye sygeplejeordning, og at der kommer et tilskud til den; ellers bliver den alt, alt for dyr. Indtil vi har set nærmere på disse forhold, må vi vente med at tage stilling til sagen, men jeg kan godt sige, at vi meget gerne vil se på forslaget i et udvalg og deltage i en saglig behandling af det.

Else Zeuthen: Som tidligere ærede ordførere kan jeg tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag. Det forekommer en naturlig ting, at fri sygepleje føjes ind som et led i rækken af de goder, sygekasserne er pligtige at yde, såsom lægehjælp, sygebehandling uden for hjemmet, dagpenge o. s. v. Allerede i forvejen er der jo en del sygekasser, der yder denne hjælp. Ikke mindst såfremt indenrigsministerens lovforslag fra i efteråret om hjemmesygepleje, der pålægger alle kommuner at drage omsorg for, at der findes en forsvarlig sygeplejeordning i kommunen, bliver vedtaget, lettes det jo for sygekasserne at sikre deres medlemmer denne ydelse. Jeg finder det også derfor fuldkommen naturligt, at det foreliggende lovforslag henvises til det udvalg, der behandler det sideløbende forslag.

Efter socialministerens skøn vil såvel merudgifterne for sygekasserne som statens tilskud være af så beskedent omfang, at der efter vor mening ingen betænkelighed kan være derved, især når man betænker, hvor store fordele der herved sikres alle sygekassemedlemmer: en forsvarlig pleje i sygdomstilfælde i hjemmet, så at hospitalsindlæggelse, når det drejer sig om mindre alvorlige sygdomme, ikke bliver nødvendig. Det er mit indtryk, at langt de fleste menne-